

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

dientis, Sallesius d. Lugd. Croperius & S. Sepulchri d. Auernensis. De Marigniaco expressè ait Petrus Venerabilis lib. 3. Epist. 21

CAPVT LI.

S. GERARDI BRONIENSIS

Cœnobium, tertio milliari à Namurco, opido ad Mosam fl. sito, in Belgio.

*S. Gerardus
quiescit
Bronij.*

*An. 913. vs
habet ad S.
Chronici Si-
gebertini
exemplar
Lipsianum.*

Pipinum secundum, cognomento Herstalium Broniensi in tractu oratorium, seu sacellum ædificasse, illudq; S. Lambertum Tungrensem Episcopum dedicasse, tradunt. Hoc prædium Broniense, cum adiacentibus, à maioribus acceptum, possidebat vir Dei Gerardus, nobilissimam Austrasiorum familiam natus. Is iussu SS. Apostolorum Petri & Paulli, illo in loco cœnobium ædificauit, in quo clericorum sodalitatem instituit, qui more Canonico illic viuerent.

*Talis relligio præcessit tempore primo,
Donec dante Deo, monachorum inducitur ordo,
Rebus & officio longè præclarior illo.*

At postea Gerardus in Galliam profectus, in S. Dionysij cœnobio apud Parisios, monasticum vitæ genus est amplexus. Annis hinc nouem monasticis disciplinis egregiè instructus cum parte reliquiarum S. Eugenij Tole-

rani

tani Episcopi & martyris Bronium redijt, & clericis amotis monachos substituit, eisdem- que primus Abbas præfuit. Post ad S. Gisleni Cellense cœnobium reformandum, à Gisberto Lotharingæ Duce, euocatus, clericis ob vitam liberiorē amotis, monachos substituit. Inde in Flandriam ab Arnulfo Comite inuitatus, Blandiniense, Bertinense, Marchianense, aliaque monasteria reformauit, vt octodecim in Flandria monasteriorum rector, ac reformator esse meruerit. Omnibus denique ritè compositis, Bronium redijt, & piè in Christo obdormiuit.

Hac ex vita Sancti Gerardi fundatoris Broniensis, à monacho eius loci ad Gonterum Abbatem scripta, desumsiuis.

*Meyerus in
Annal. Flā-
dria ad an.
940.*

S. Gerardi obitum Sigebertus in Chronico refert ad annum nongentesimum quinquagesimum nonum: marmorei tamen sepulcri eius inscriptio notat annum nongentesimum quinquagesimum octauum.

Broniense porro monasterium Pius III. Pont. Max. & Philippus II. Hispaniarum Rex, Belgarumq; Princeps, Episcopatus Narmurcensi, recens tum iustituto, annexuerunt.

*Exstat apud
Suriū To. 5.*

DIPLO-

DIPLOMA
STEPHANI
PAPAE.

In nomine Sanctæ & indiuiduæ
Trinitatis, & S. Mariæ semper
virginis. Stephanus Sedis Apo-
stolicæ summus Episcopus, ser-
uus seruorum Dei, fratribus ac
hujus nostris per vniuersum orbem terrarum
in fide Catholica degentibus. Notum cupi-
mus esse omnibus tam præsentibus, quam fu-
turis, qualiter filius ac frater uoster, diuinâ
annuente clementiâ Gerardus, Abbas nobis
innotuit de monasterio Broniensi, quod in
melius reformauit & restaurauit in honore
sanctæ Dei genitricis semper virginis Mariæ,
sanctorumque Apostolorum Petri & Pauli,
& sancti Ioannis Baptistæ. Post verò multo-
rum sanctorum pignora, congregauit corpus
etiam sancti Eugenij martyris, Archiepiscopi
Toletanæ sedis, discipuli & ordinati san-
cti Dionisij Archiepiscopi, cum magna reue-
rentia & honore inibi attulit, hereditatem
quoque propriam tam in agris, quam manci-
pijs, & in omnibus iure hereditario adiacen-
tibus deuotè ac voluntariè ad præfatum de-
dit monasterium. Postquam autem nobis hoc
indicauit, prouolutus pedibus nostris petijt,

*In Bronio
quiescit
pars corpo-
ris S. Euge-
nij Episcopi
Toletani.
Vide Mola-
ni Natales
SS. Belgij.*

qua

quatenus auctoritate Apostolorum Petri & Pauli malediceretur omnis, qui de eodem monasterio aliquid conaretur, tam de reliquijs Sanctorum, quam de vestimentis & libris & de territorijs auferre, atque de mancipijs, vel de alijs quibuslibet rebus, quas nunc habet sibi datas, vel vltra possit Dei misericordiam obtinere. Hoc quoque magnopere expetijt, vt eodem cōstringatur anathemate, quicumque priuilegium, quod de eodem loco & monasterio iam regia magnificentia & imperialis sanxerat auctoritas, aliquatenus pręsumeret infringere: scilicet vt nullus Episcopus, nullus Comes, nullus Aduocatus, nullus Iudex publicus, nec quilibet ex iudiciaria potestate, in Ecclesias aut loca, vel agros, seu reliquas possessiones memorati monasterij præsumat ingredi, aut ad causas audiendas, aut precaturas faciendas, aut freda vel tributa aut obsonia quælibet exigenda, vel mansiones, aut siluas, vel paradas faciendas, aut fideiussore tollendos, aut homines eiusdem monasterij, tam ingenuos, quam seruos super terram ipsius commanentes iniuste distringendos, nec ad vllas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas nostris & futuris temporibus. Sed liceat memorato Dei seruo Gerardo, suisque successoribus res prædicti monasterij, cum monachis suis, sub immunitatis nostræ defensione, quieto ordine possidere & ordinare absque cuiuslibet arbitri communionem, nisi ipso Abbate, & suis

monachis id rationabiliter fieri petentibus. Hoc quoque firmare expetijt nihilominus, ut eadem damnetur maledictione, quicumque locum ipsum, & loci incolas infra suos terminos hostili incendio vel cæde aut aliqua iniustâ oppressione præsumserit aliquatenus depopulari, vel infringere. Adstantibus igitur Episcopis, & confratribus huius sanctæ Romanæ Sedis, & consentientibus, petitione famuli Dei Gerardi Apostolicâ auctoritate firmari decreuimus. Igitur auctoritate Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & sanctæ Mariæ semper Virginis Dei genetricis, & omnium cælestium virtutum, & sancti Ioannis Baptistæ, & sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, quorum vices licet indigni tenemus, & sancti Eugenij martyris, eiusdem loci patroni & prouisoris, & Sanctorum, quorum reliquiæ inibi sunt, simulq; omnium Sanctorum, quorum nomina scripta sunt in libro vitæ, excommunicamus, anathematizamus, damnamus omnes, qui horum quidpiam, quæ de immunitate & libertate Broniensis Ecclesiæ & loci prælibata sunt, irritum fecerint vel infregerint, nisi resipuerint & poenituerint, & ab Abbate & fratribus eius veniam promeruerint, & de cetero emendauerint. At verò qui obseruator existiterit huius nostræ præceptionis, & regię sanctionis, gratiam & misericordiam, vitamque æternam à misericordissimo Domino Deo nostro consequi mereatur. Ego Castorius Notarius regionarius,

Scri-

Scriniarius sanctæ Romanæ Ecclesiæ, corroborante Apostolicâ auctoritate, & sancto Papa Stephano suggerente, recognoui. Data V. Kal. Maij anno ab incarnatione D. CCCC. XIII. regnante Henrico in regno Lotharij, imperante in Italia Hugone, anno II. Indictione VI. Actum Romæ feliciter, Amen.

GEMBLACENSE

Monasterium, in Brabantia, inter Bruxellam
& Namurcum.

Gemblacum, veteribus Gemmelacum, per-
uetustum est Brabantia opidum, olim Leo-
dicensis, hodie Namurcensis diœcesis, Louanio &
Bruxella miliaribus sex, Namurco tribus disti-
tum. Intra opidi mœnia nobilissimum est cœno-
bium, à sancto Guiberto, (quem Romani Mar-
tyrologij tabula Gilbertum nuncupant) exstru-
ctum, ac dotatum. Fuit is ex antiqua Regum
Austrasia prosapia, qui militia secularis cingulo
deposito, castrum suum Gemmelaus, siue Gem-
blacum, cum omnibus appendentibus, Erluino vi-
ropio hortante, Deo & Apostolorum Principi B.
Petro obtulit. in eoq; cœnobium suo ære exadifi-
cavit, Erluino eodem primo Abbate constituto,
Meminit huius nobilissimæ foundationis Platina
in Stephano VII. Annum verò erectionis indicat
hoc distichon, quod hodieq; in Gemblacensis cœ-
nobij basilica. parieti inscriptum legitur:

S: Guiber-
tus quiescit
Gemblaci.

Febr. 4.

- An. 921.* Vnum D. scribis, C. quatuor X. bis & I. bis,
Dū claustrum per te fit Gemblacēse Guiberte.
Ceterum Guibertus, in Gorziensi iuxta Metas
Lotharingæ urbem cœnobio celeberrimo, X. Kal.
An. 962. Iunij, anno nongentesimo sexagesimo secundo in
Domino obdormiuit; inde mox Gemblacū trans-
An. 1116 latus, atq; è terra eleuatus IX. Kal. Octobris, anno
millesimo centesimo decimo, procurante id Sige-
berto Gemblacensi Chronographo. Est autem
Gemblacense monasterium, hodièq; cum ob an-
tiquitatem, tum ob insignem codicum omnis ge-
neris manuscriptorum bibliothecam, admodum
celebre: gaudetq; Abbas eius loci titulo Comitum
& merito primum inter proceres seculares, in co-
mitijs Ordinum Brabantia, locum obtinet. Hoc
An. 1112. in cœnobio vixit, obiitq; anno millesimo centesi-
mo duodecimo, Sigebertus monachus, inde Gem-
blacensis dictus, cuius Chronicon exstat nomina-
tissimum; ex quo libet apponere quæ de sui mona-
An. 291. sterij origine atq; Abbatibus is refert: Anno non-
gentesimo vigesimo primo, clarebat inter no-
biles Lotharingæ, sanctus Pater Guibertus,
qui nostrum Gemmelacense cœnobium fun-
dauit, qui diuitijs, nobilitate, & potentia cla-
An. 948. rus, cingulum mundanæ militiæ deponens,
cingulo sanctæ religionis in monachico ha-
bitu se accinxit. An. nongentesimo quadrage-
simo octauo immunitas nostræ Gemelacensis
Ecclesiæ imperiali Othonis confirmatur edi-
cto, & anuli impressione corroboratur. Erlu-
inus

inus primus eius loci Abbas, à Petre nostro Guicberto electus, in sanctitate & religionis feruore claret. Anno nongentesimo quinquagesimo quarto, immunitas nostræ Gemmelacensis Ecclesiæ etiam Apostolica auctoritate à Benedicto Papa coroboratur, anno septimo Pontificij eius. Anno nongentesimo quinquagesimo octauo Erluinus primus Abbas Gemmelacensis à quibusdam contrarijs sanctæ religioni lumine oculorum priuatur. Anno nongentesimo sexagesimo secundo sanctus Pater noster Guicbertus, fundator nostræ Gemmelacensis cœnobij, apud Gorziam, ubi Deo militabat, propter amorem feruentis ibi sanctæ religionis, in Christo dormiuit, & quæ omnia reliquerat, centuplum & vitam æternam recepit. Corpus verò eius relatum est ad cœnobiũ Gemmelacense an. nongentesimo octuagesimo septimo, Erluinus primus longo in longa cæcitate martyrio cruciatus, moritur. Succedit Heriuuardus. Anno nongentesimo nonagesimo primo obiit Heriuuardus Abbas. Succedit Erluinus Iunior. Anno millesimo duodecimo Abbas Erluinus Iunior obiit. Olbertus Gemmelacensis Ecclesiæ ordinatur Abbas, vir moribus, religione, bonis doctisque viris aut conferendus aut præferendus. Anno millesimo quadragesimo octauo, in Christo dormit Olbertus sanctæ memoriæ Abbas Gemmelacensis. Abbati Olberto succedit Mijsac. Anno millesimo septuagesimo secundo obiit Abbas Mijsac

An. 954.

An. 658.

An. 962.

An. 987.

An. 991.

De olbert
vide infra.
ap. 32 Anno
1040.

An. 1072.

Accedit Tietmarus: & sic ex ordine ceteri.
 Hactenus ex Sigeberti Gemblacensis Chronico.
 Ceterum præter Olbertum & Sigebertum, fuere
 & scriptis illustres Lambertus & Guibertus Ab-
 bates Gemblacenses, quorum prior Appendicem
 ad Sigeberti Chronicon breui à nobis edendam,
 alter multa de S. Martino Turonensi Episcopo,
 An. 1208. itidem inedita, conscripsit, obiitq; anno salutis
 millesimo ducentesimo octauo.

Porro Gemblacenses olim Abbates eudenda
 monetæ ius habuerunt: è quorum numero Arnul-
 fus Abbas anno millesimo centesimo quinquage-
 simo tertio, opidum muris & fossa munivit: Ar-
 noldus verò Abbas, anno millesimo quingentesimo
 tertio, cœnobium suum Capitulo vt vocant,
 Bursfeldensi submisit.

An. 1503. Gemblacum omnibus suspiciendum reddunt
 corpora SS. Martyrum Exuperij & Marij, S.
 Maclouii Episcopi, S. Guiberti fundatoris, vnius
 item virginis & martyris ex parthenio S. Ursula
 sodalitie, & alterius martyris ex illustri S.
 Gereonis collegio. De quibus Mola-
 num consule in Natalibus
 Sanctorum Belgij.

{:o:}

